

KRONIKA

DIECEZJI SANDOMIERSKIEJ

miesięcznik poświęcony sprawom diecezji

„Czyni każdy w swym kółku, co każe duch Boży, a całość sama się złoży”

MIESIĘCZNIK POŚWIĘCONY SPRAWOM DIECEZJI.

„Czyń każdy w swym kółku, co każe duch Boży, a całość sama się złoży”

TREŚĆ ZESZYTU.

	Str.
Obchód 10-lecia Polski Ludowej	17
W sprawie nowenny i oktawy Wniebowzięcia	18
Tematy kazań w okresie wakacji 1954 r.	20
Nabożeństwo na zakończenie roku szkolnego	21
Nabożeństwo na rozpoczęcie roku szkolnego	21
Nabożeństwo dziękczynne za plony	21
Zmiany wśród duchowieństwa	21
Wykłady dla duchowieństwa na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim	24
Z życia diecezji	25
Z życia artystycznego diecezji	26
Śp. Ks. prob. Grzegorz Stadnicki	28
Śp. Ks. prał. Teofil Zdziebłowski	29
Warunki przyjęcia do Wyższego Seminarium Duchownego w Sandomierzu	30
Nowe wydawnictwa	31

17.

Obchód 10-lecia Polski Ludowej

(Zarządzenie Episkopatu)

22 lipca r. b. przypada dziesięciolecie Polski Ludowej. W związku z tą rocznicą w niedzielę poprzedzającą t. j. 18 lipca (VI Niedziela po Zielonych Świątkach) kazania winny być wygłoszone na temat „O miłości Ojczyzny” (Szkice kazań Nr 78).

Po kazaniu kaznodzieja wezwie wiernych do modlitwy w intencji Ojczyzny, a po Sumie odśpiewa następujące modlitwy:

- V. Zachowaj Panie Ojczyznę naszą.
- R. Która w Tobie, Boże mój, nadzieję pokłada.
- V. Ześlij jej, Panie, pomoc z przybytku swego.
- R. Z nieba wysokiego ją wesprzyj.
- V. Niech nie bierze nad nią góry nieprzyjacieli.
- R. A duch nieprawości niechaj jej nie szkodzi.
- V. Niech Bóg sprowadzi pokój do domów jej.
- R. I bezpieczeństwo w jej granice.
- V. Panie wysłuchaj modlitwy naszej.
- R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.
- V. Pan z wami.
- R. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Prosimy Cię, Panie, za przyczyną Najświętszej Maryi Panny, Królowej Polski i wstawiennictwem świętych Patronów naszych, ochraniaj Ojczyznę naszą od wszelkich przeciwności, a gdy całym sercem korzy się przed Tobą, zasłaniaj ją łaskawie od zasadzek nieprzyjacielskich.

Boże Dawco i Miłośniku pokoju, racz przyjąć modły nasze i wspieraj nas w wysiłkach o zachowanie pokoju wśród narodów świata. Racz usunąć z nich złość i nienawiść i połącz ich uczucia i myśli, aby wyrzekły się wrogich napaści. „Daj Panie pokój za dni naszych”, wskrześ i utrwalał w nas pragnienie prawdziwej miłości i pojednanie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Warszawa, dnia 5 czerwca 1954 r.

(—) † Biskup Zygmunt Choromański
Sekretarz Episkopatu

Powyższe przesyłam Wielebnemu Duchowieństwu diecezji sandomierskiej do wiadomości i wykonania.

Sandomierz, dnia 8 czerwca 1954 r.

† Jan Lorek, Biskup.

18.

W sprawie nowenny i oktawy Wniebowzięcia.

W wykonaniu Instrukcji Komisji Głównej Episkopatu na rok Maryjny z dn. 4 XII 1953 r. p. 2 (Kronika D. S. 1953 r. p. 48), podajemy Wielebnemu Duchowieństwu materiał do nauk w czasie nowenny i oktawy uroczystości Wniebowzięcia Najśw. Maryi Panny.

Przeprowadzenie nowenny jest obowiązujące w całej diecezji, we wszystkich kościołach i kaplicach zarówno diecezjalnych jak i zakpnych. W każdym dniu nowenny należy odśpiewać Litanię Łoretańską i wygłosić odpowiednią naukę.

Przeprowadzenie oktawy zostawiamy dowolnej decyzji Wielebnego Duchowieństwa, przypominając, że w niedzielę po Wniebowzięciu przypada uroczystość Niepokalanego Serca Najśw. Maryi Panny i dlatego oktawa byłaby jednocześnie przygotowaniem do tego dnia.

Porządek nabożeństw w czasie oktawy należy utrzymać taki sam jak podczas nowenny.

Przypominamy również, że zasadniczy kierunek duszpasterski nabożeństw Maryjnych to naśladowanie cnót Matki Boskiej i pogłębienie stanu łaski przez Spowiedź i częstą Komunię św. oraz rozpowszechnienie modlitwy Różańcowej.

Tematy kazań na nowennę ku czci N.M.P. Wniebowziętej.

- 1) Na głowie Jej korona z gwiazd dwunastu.
- 2) Przedwiecznie wybrana.
- 3) Niepokalana.
- 4) Łaski pełna.
- 5) Bezgrzeszna i wolna od pożądlwości.
- 6) Dziewica Matka.
- 7) Współodkupicielka.
- 8) Wniebowzięta.
- 9) Królowa Świata.

Tematy kazań w oktawie Wniebowzięcia.

- 1) Różaniec.
- 2) Szkaplerz.
- 3) Medalik Niepokalanej.
- 4) Lourdes.
- 5) La Sallette.
- 6) Fatima.
- 7) Loretto.
- 8) Częstochowa.

Sandomierz, dnia 8 czerwca 1954 r.

† Jan Lorek, Biskup.

19.

Tematy kazań w okresie wakacji 1954 r.*Dzieje Kościoła katolickiego na tle życia Świętych.*

1. IV Niedziela po Zielonych Św. — 4. VII. 54.

Kazanie: Święty Paweł (Początkowe dzieje Kościoła i jego szybki rozrost).

2. V Niedziela po Zielonych Św. — 11. VII. 54.

Kazanie: Św. Justyn. Przyczyny prześladowań Kościoła. Kościół stoi na gruncie legalności.

3. VI Niedziela po Zielonych Św. — 18. VII. 54.

Kazanie: O miłości Ojczyzny.

4. VII Niedziela po Zielonych Św. — 25. VII. 54.

Kazanie: Święty Antoni Pustelnik. (Życie religijne pierwszych chrześcijan. Asceza. Pustelnie ogniskami wzmożonego pędu ku świętości. Męczennicy).

5. VIII Niedziela po Zielonych Św. — 1. VIII. 54.

Kazanie: Święty Bazyli. (Społeczna działalność Kościoła w pierwszych wiekach).

6. IX Niedziela po Zielonych Św. — 8. VIII. 54.

Kazanie: Św. Hieronim i św. Augustyn. (Rozwój nauki katolickiej. Charakterystyka okresu patrystycznego).

7. X Niedziela po Zielonych Św. — 15. VIII. 54.

Kazanie: Święty Benedykt.

8. XI Niedziela po Zielonych Św. — 22. VIII. 54.

Kazanie: Święty Grzegorz Wielki. (Znaczenie Stolicy Apostolskiej i jej rola. Chrystianizacja Europy).

9. XII Niedziela po Zielonych Św. — 29. VIII. 54.

Kazanie: O wychowaniu dzieci.

Sandomierz, dnia 8 czerwca 1954 r.

† Jan Lorek, Biskup.

20.

Nabożeństwo na zakończenie roku szkolnego.

Nabożeństwo na zakończenie roku szkolnego 1953/54 dla działwy i młodzieży wszystkich szkół należy urządzić w porze najbardziej odpowiedniej, by wszystka młodzież, życząca sobie tego, mogła wziąć w nim udział.

Sandomierz, dnia 15 czerwca 1954 r.

† Jan Lorek, Biskup.

21.

Nabożeństwo na rozpoczęcie roku szkolnego.

Nabożeństwo na rozpoczęcie roku szkolnego 1954/55 należy urządzić we wszystkich parafiach i kościołach służących do duszpasterstwa szkolnego, w takiej godzinie, by młodzież mogła w nim wziąć udział.

Sandomierz, dnia 30 czerwca 1954 r.

† Jan Lorek, Biskup.

22.

Nabożeństwo dziękczynne za plony.

Nabożeństwo dziękczynne, za zebrane plony żniwne, urządzić należy w niedzielę dnia 5 września b. r. według dawniejszych wskazówek i przepisów rytuału.

Sumę można odprawić z wystawieniem Najśw. Sakramentu.

Sandomierz, dnia 30 czerwca 1954 r.

† Jan Lorek, Biskup.

23.

Zmiany wśród duchowieństwa.

Mianowani: ks. prob. Stefan Czernikiewicz dziekanem skrzyneckim, ks. kan. Wacław Pośpieszyński dziekanem po-

łudniowo-radomskim, ks. prob. Franciszek Sendys dziekanem soleckim, ks. prob. Stanisław Szczepaniak dziekanem koprzywnickim, ks. kan. Antoni Szewczyk dziekanem kunowskim, ks. prob. Stanisław Skurski dziekanem północno-radomskim, ks. mgr Henryk Malczyk, wik. z Koprzywnicy proboszczem w Sobótce, ks. Jan Molga, wik. z Fałkowa proboszczem w Piórkowie, ks. Mieczysław Ośka, wik. z par. św. Michała w Ostrowcu proboszczem w Grzegorzowicach, ks. Antoni Pałęga, wik. z Końskich proboszczem w Gierczycach, ks. Jan Rzuczkowski, wik. pomoc. z Solca proboszczem w Przyłęku.

Przeniesieni Proboszczowie: ks. Stanisław Bryński, prob. ze Wsoli do Tczowa, ks. Jan Duraziński, prob. z Dwikóz do Wsoli, ks. Wacław Kaszewski, prob. z Sobótki do Wielgiego, ks. Jan Oktobrowicz, prob. z Janikowa do Mniszewa, ks. Jan Pietruszka, prob. z Gierczyc do Jasieńca Sol., ks. kan. Wacław Pośpieszyński, z par. św. Michała Arch. w Ostrowcu do par. Opieki N. M. P. w Radomiu, ks. Franciszek Sendys, prob. z Wielgiego do Sienna, ks. Stanisław Skurski, prob. ze Wszechświętych do par. św. Jana w Radomiu, ks. Stanisław Orlik, prob. z Piórkowa do Wszechświętych, ks. kan. Antoni Szewczyk, prob. z Lipska do par. św. Michała Arch. w Ostrowcu, ks. Jan Szczepanowski, prob. z Mniszewa do Dwikóz, ks. kan. Jan Wiącek, prob. z par. Opieki N. M. P. w Radomiu do Koprzywnicy, ks. Stanisław Zak, prob. z Parszowa do Lipska, ks. Franciszek Socha, prob. z Wieniawy na administratora do Solca, ks. Stanisław Czechowski, prob. z Przyłęku do Smardzewic, ks. Antoni Ormiański, prob. ze Smardzewic do Wieniawy, ks. Jan Uchański, wik. ekonom. z Grzegorzowic na administratora do Janikowa.

Przeniesieni Wikariusze: ks. Józef Barański, wik. z par. św. Trójcy w Starachowicach do Koprzywnicy, ks. Bronisław Głogowski, wik. i pref. z par. św. Trójcy w Starachowicach do Białaczowa, ks. mgr Mieczysław Adamski, wik. z Szydłowca do par. św. Michała Arch. w Ostrowcu, ks. Jan Zbigniew Albert, wik. z Chlewisk do Tarłowa, ks. Jerzy Felikszewski,

wik. i pref. z Szewny do par. WW. Świętych w Starachowicach, ks. mgr Stanisław Kalinowski, wik. z Radoszyc do Stromca, ks. Władysław Kateusz, wik. ze Stromca do Radoszyc, ks. Eugeniusz Cieślik, wik. z Cerekwi do Magnuszewa, ks. Michał Rejmer, wik. z Magnuszewa do Pionek, ks. Czesław Myśliwiec, wik. z Jedlni do Staszowa, ks. Franciszek Rosłaniec, wik. ze Staszowa do Iwanisk, ks. Adam Łyżwa, wik. z Iwanisk do Opoczna, ks. Stanisław Pytkowski, wik. z Konieńt do Dąbrowy, ks. Adam Szela, wik. z Sucheju do Sienna, ks. Tomasz Wąsik, wik. z Białaczowa do par. św. Trójcy w Starachowicach, ks. Henryk Karbownik, wik. z Czarnej do Mirca, ks. Józef Słaby, wik. z par. WW. Świętych w Starachowicach do Końskich, ks. Stanisław Wrocławski, wik. z par. św. Józefa w Sandomierzu do par. św. Trójcy w Starachowicach, ks. Marian Adameczek wik. z Waśniowa na zastępstwo do Bogorii.

Mianowani neoprezbiterzy: ks. Stanisław Ciejka, wik. i pref. w Szewnie, ks. Marian Cukrowski, wik. par. św. Józefa w Sandomierzu, ks. Marian Dudkiewicz, wik. Najśw. Serca Jezusowego w Ostrowcu, ks. Antoni Gnoiński, wik. w Drzewicy, ks. Stanisław Gołyźniak, wik. w Fałkowie, ks. Jan Kopyt, wik. w Waśniowie, ks. Roman Kotlarz, wik. w Szydłowcu, ks. Stefan Kowalczyk, wik. w par. Najśw. Serca Jezusowego w Skarżysku-Kamiennej, ks. Marian Kukielka, wik. w Jedlni, ks. Antoni Lasota, wik. w Lipie, ks. Leon Materkowski, wik. w Konieńtach, ks. Henryk Pachucy, wik. w Cerekwi, ks. Jerzy Resiak, wik. w Chlewiskach, ks. Ludwik Skrok, wik. w Czarnej, ks. Henryk Szumidłowski, wik. w Sucheju, ks. Stefan Wilk, wik. par. N. M. P. w Ostrowcu, ks. Stanisław Wójtowicz, wik. w Łoniowie.

Zwolnieni: ks. kan. Romuald Śmiechowski na własne żądanie został zwolniony z probostwa i dziekanii w Koprzywnicy i zamieszkał w Domu Księżych Emerytów w Sandomierzu.

Zezwolenie na studia filozoficzne na Katol. Uniw. Lubel. otrzymał diak. Stanisław Kowalczyk.

Zmarli: ks. prał. Teofil Ździebłowski, prob. w Siemnie, zmarł 5 kwietnia 1954 r. w szpitalu w Krakowie.

Wykłady dla duchowieństwa na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

24 — 26 sierpnia 1954 r.

Wykłady:

- Wtorek g. 9. — Msza św.
„ 10. — Dogmatyczne podstawy kultu Maryjnego.
Ks. Prof. dr A. Szafranski — Lublin KUL — Kielce.
„ 11. — Matka Chrystusowa w Protoewangelium.
Ks. Prof. dr St. Łach — Lublin KUL — Tarnów.
„ 16. — Matka Boska w Liturgii.
Ks. Prof. dr Wł. Spikowski — Poznań.
„ 17. — Kościoły na ziemiach polskich pod wezwaniem Matki Bożej.
Ks. Prof. dr T. Długosz — Kraków.
- Środa „ 9. — Wartości wychowawcze kultu maryjnego.
Ks. Prof. dr J. Wojtukiewicz — Wrocław.
„ 10. — Pogłębienie kultu maryjnego w życiu parafialnym.
Ks. Prof. dr P. Gołębiowski — Sandomierz.
„ 16. — Tematy Maryjne na ambonie.
Ks. Prof. dr J. Kornobis — Bolesław k/Olk.
„ 17. — Motywy maryjne w Polskiej Poezji ostatniego półwiecza.
Prof. dr Cz. Zgorzelski — Lublin KUL.
- Czwartek: „ 9. — Sztuki Plastyczne w hołdzie dla Matki Bożej.
Ks. dr J. Stroba — Siemianowice.
„ 10. — Kult Matki Bożej w muzyce.
Ks. Prof. T. Miazga — Lublin KUL.

Konferencje:

Wtorek, Środa g. 20. — Matka Boża w życiu kapłana.
Ks. Prof. dr K. Wojtyła — Kraków.

Wystawy:

Książki o Matce Bożej.
Liturgiczne hafty maryjne.

Rekolekcje (dla specjalnie zgłoszonych)

Czwartek, piątek, sobota (26 — 28 sierpnia)

Ks. Prof. dr K. Wojtyła — Kraków.

Księża, którzy pragną wziąć udział w tym kursie niech powiadomią Ks. Prof. F. Gryglewicza — Lublin Al. Racławickie 14 KUL, celem zapewnienia sobie pomieszczenia.

Z życia diecezji.

Święcenia kapłańskie.

W dniu 30 maja br. w katedrze sandomierskiej J. E. Ks. Biskup Ordynariusz Jan Kanty Lorek udzielił święceń kapłańskich następującym diakonom: Ciejce Stanisławowi, Cukrowskiemu Marian., Dudkiewiczowi Marianowi, Gnońskiemu Antoniemu, Gołyżniakowi Stanisławowi, Kopytowi Janowi, Kotlarzowi Romanowi, Kowalczykowi Stefanowi, Kukielce Marianowi, Lasocie Antoniemu, Materkowskiemu Leonowi, Pachucemu Henrykowi, Resiakowi Jerzemu, Skrokowi Ludwikowi, Szumidłowskiemu Henrykowi, Wilkowi Stefanowi, Wójtowiczowi Stanisławowi.

Zakończenie roku szkolnego w Seminarium.

Dnia 26 czerwca br. odbyło się uroczyste zakończenie roku akademickiego 1953/54 w Seminarium Duchownym.

Na sali Wniebowzięcia zebrał się o godz. 9 na czelę z J. E. Księdzem Biskupem Ordynariuszem Księża Profesorowie i alumni aby wysłuchać odczytania protokołu sesji Rady Pedagogicznej w którym podano wyniki całorocznej pracy alumnów.

Na zakończenie odśpiewano w kaplicy Seminarium Te Deum, dziękując Najwyższemu za opiekę w kończącym się roku szkolnym.

Jubileusze kapłańskie.

W tym roku przypadają jubileusze kapłańskie;

Złoty jubileusz 50-lecia ks. prał. Glibowskiego Andr., ks. prob. Laurmana Adolfa i ks. prałata Szymańskiego Adama.

Srebrny zaś jubileusz 25-lecia Księży P. T.: Adamczyka Józefa, Chrzanowskiego Stanisława, Gabryszewskiego

Bernarda, Kozła Michała, Kubkowskiego Jana, Kucharczaka Czesława, Kuropieski Józefa, Nagrodkiewicza Wacława, Paciaka Władysława, Rutkowskiego Jana, Rzuczkowskiego Jana i Wawra Józefa.

Przewielebnym Księżom Jubilatów składamy najlepsze życzenia wszelkich łask Bożych na długie jeszcze lata w pracy kapłańskiej.

Z życia artystycznego diecezji.

Wrzos.

Renowacje architektoniczno-sakralne w parafii Wrzos zostały przeprowadzone planowo. Ks. Prob. Mgr Władysław Gac zabezpieczył kościół przed zniszczeniem atmosferycznym. Wzmocnił dach na kościele i w oknach na wieży umieścił żaluzje z blachy cynkowej. W r. 1946 organomistrze z Warszawy wyremontowali organy i oddali do użytku parafialnego. W r. 1952 Komitet Parafialny na czele z Ks. Proboszczem rozszerzył i ogroził cmentarz grzebalny przy kościele. W r. 1953 przed frontem świątyni został zrównany teren, który wiąże się z dziedzińcem kościelnym w pewną całość dekoracyjną. Przed bramą kościelną odnowiono krzyż żelazny, wystawiony w r. 1901 na miejscu dawnej karczmy, rozebranej w osiemdziesiątych latach ubiegłego stulecia. Krzyż gotycki w konstrukcji oryginalny został według planu niżej podpisanego, odrestaurowany. Nowy postument i ogrodzenie żelazne dostosowane do stylu figury — stanowi całość harmonijnie zgraną.

Poza tym w sierpniu 1953 r. odnowiono zakrystię. Umeblowanie w zakrystii odrestaurowane — sprzęty ustawione

gustownie sprawiają wrażenie estetyczne. Dwa obrazy Matki Boskiej i Pana Jezusa nabyte, oraz piękny krzyż dodają uroku i nastroju religijnego. Lustro kryształowe, oprawione w owalną ramę, dopełnia całości dekoracyjnej.

W bieżącym roku przeprowadzone będą dalsze uzupełnienia w kościele jak rozszerzenie prezbiterium przez przesunięcie balustrady w stronę nawy — wykonanie stali i renowacja drugiej zakrystii. W następnych latach jest w projekcie pokrycie kościoła polichromią. Nowością dla kościoła wrzoskiego jest sprowadzenie krzeseł i ustawienie ich symetryczne w nawie: Nawiasem mówiąc harmonijne rozmieszczenie rzeczy sakralnych w kościele, zakrystii i kaplicy jest rzeczą ważną w dekoracji wnętrza architektonicznych.

Sprzęty ustawione logicznie podkreślają architekturę, wzbogacają perspektywę linearno-powietrzną domów Bożych, rozszerzają przestrzeń w świątyni, nadają czystość, kształcą zmysł estetyczny, otwierają widok na ołtarze, obrazy — tak że całość gra, ożywia mury, podnosi ducha, świadczy o kulturze, smaku estetycznym, zainteresowaniu religijnym wiernych i księży, którzy, jako duszpasterze z urzędu powinni czuwać nad całością spraw nie tylko duchowych, ale i materialnych związanych z szerzeniem Królestwa Bożego na ziemi.

Wysokie Koło.

W tym samym zakresie jak we Wrzosie przeprowadzone zostały remonty w Wysokim Kole, gdzie dzięki Ks. Prob. Piwowarczykowi odnowiono zewnętrznie kościół i wystawiono kapliczkę przy wejściu na dziedziniec kościelny. Piękny kościół poddominikański i odrestaurowane zabudowania klasztorne efektownie wyglądają. W kościele fragmenty polichromii z okresu barokowego — są ozdobą wnętrza. Poza tym zostały odnowione 3 obrazy: św. Franciszka, św. Antoniego i św. Jacka. Obraz św. Antoniego zniszczony w czasie działań wojennych, został przyprowadzony do pierwotnego stanu. Dwa pozostałe obrazy mniej uszkodzone, również zostały

odrestaurowane. Drobne remonty ołtarzy trwają nadal. Kościół powoli przybiera wygląd estetyczny. Po renowacjach architektonicznych — będzie wykonana w przyszłości polichromia wnętrza kościelnego.

Mniszek.

Rewelacyjne wiadomości podają z parafii Mniszek k/Radomia, gdzie znalazłem 2 ornaty w dobrym stanie, prawdopodobnie pochodzące z połowy 18 wieku i 2 feretrony, które należałoby odnowić i do użytku kościelnego oddać. Wśród obrazów stacji Męki P. J. odkryłem obraz o wymiarach 1.16×1.65 m. Matki Boskiej z Dzieciątkiem J. malowany techniką temperową na desce lipowej. Faktura malarska, mimo rozluźnionych, słabo spojonych desek zachowała się dobrze. Tło złote, ozdobione wzorami roślinnymi, zostało częściowo zniszczone. Kompozycja i układ frontalny M. B. i w $\frac{3}{4}$ Dzieciątko Jezus w rysunku poprawny. Koloryt stonowany. Oblicze i wyraz M. B. łagodne. Pobieźna analiza wykazała, że obraz był w jednym z ołtarzy w kościele. Dzieło artystyczne i zabytkowe należy na podstawie literatury, porównań z innymi obrazami, wpływami kulturalno-artystycznymi opracować i odnowić gruntownie.

Ks. Mgr Wład. Paciak

Śp. Ks. prob. Grzegorz Stadnicki.

Zmarły ostatnio najstarszy kapłan naszej diecezji śp. Ks. Grzegorz Stadnicki urodził się 10 IV 1866 r. w Tuczynie pow. rówieńskiego z Grzegorza i Franciszki z domu Hodorowskiej. Początkowe nauki pobierał w domu a do gimnazjum uczęszczał w Radomiu. W 1884 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Sandomierzu gdzie otrzymał święcenia kapłańskie 25 V 1890 r. z rąk Ks. Biskupa Antoniego Sotkiewicza.

Jako wikariusz pracował Ks. Stadnicki w Denkowie, a jako proboszcz od 1898 r. w Grabowie, od 1902 r. w Chybicach, od 1918 r. we Wrzeszczowie i od 1925 r. w Wieniawie gdzie zmarł dn. 9 III 1954 r. i został pochowany na tamtejszym cmentarzu.

Śp. Ks. Stadnicki to gorliwy kapłan, zapobiegliwy duszpasterz i sumienny pracownik na niwie Bożej. Słusznie mógł pisać do niego J. E. Ks. Bp Ordynariusz Jan Lorek na dzień jubileuszu 50-lecia kapłaństwa „Pragnę złożyć życzenia i wyrazić pasterskie podziękowanie za półwiekową pracę. Był to trud nie tylko długi, ale i pełen prawdziwej gorliwości, zapалу, miłości dusz i poświęcenia się dla swych owieczek”.

Po 64 latach znojnego życia kapłańskiego poszedł Zmarły po zapłatę wiekiutą pozostawiając po sobie wdzięczną pamięć w diecezji.

R. in p.

Śp. Ks. prał. Teofil Zdziebłowski.

Dnia 5 kwietnia 1954 r. zmarł proboszcz parafii Siemno i dziekan dekanatu soleckiego ks. prał. Teofil Zdziebłowski.

Zmarły należał do wybitniejszych kapłanów diecezji. Urodził się dn. 13 XII 1879 r. w Niemienicach parafii Opatów z ojca Józefa i matki Heleny z Tomczyńskich. Do szkoły powszechnej uczęszczał w Opatowie, a do progimnazjum w Sandomierzu, gdzie też wstąpił do Seminarium Duchownego w 1895 r.

Święcenia kapłańskie otrzymał dn. 29 VI 1902 r. w katedrze sandomierskiej z rąk Ks. Biskupa Jerzego Szembeka, Ordynariusza Płockiego.

W duszpasterstwie pracował śp. Ks. Zdziebłowski na stanowisku wikarego w Waśniowie, Szewnie i na Świętym Krzyżu — a na stanowisku proboszcza w Jasionnej, Pawłowie i w Siennie. Od 1919 r. aż do śmierci był także dziekanem dekanatu soleckiego.

Zmarł śp. Ks. T. Zdziebłowski w szpitalu w Krakowie, a został pochowany na cmentarzu par. Sienno, gdzie był proboszczem przez 35 lat.

Wszędzie gdzie pracował pozostawił Zmarły wspomnienie kapłana bezinteresownego, pełnego taktu i godności.

Za wybitne zasługi w pracy kapłańskiej został wyróżniony śp. Ks. T. Zdziebłowski godnością szambelana papieskiego.

W Zmarłym straciła diecezja wzorowego kapłana, dekanat solecki mądrego i roztropnego dziekana a parafia Sienno świątobliwego i gorliwego, pełnego ducha Bożego proboszcza.

R. in p.

Warunki przyjęcia do Wyższego Seminarium Duchownego w Sandomierzu.

Kandydaci, którzy zamierzają wstąpić do Wyższego Seminarium Duchownego Rz.-Kat. w Sandomierzu, winni złożyć piśmienną prośbę o przyjęcie na ręce Księdza Rektora Seminarium, Sandomierz, ul. St. Żeromskiego Nr 2, oraz załączyć następujące dokumenty:

1. Świadcstwo urodzenia i przyjęcia Chrztu św. w pełnym wypisie.
2. Świadcstwo przyjęcia Sakramentu Bierzmowania.
3. Świadcstwo licealne dojrzałości z oceną z języka łacińskiego.
4. Życiorys własnoręcznie napisany.
5. Świadcstwo moralności od Księży: Prefekta liceum i Proboszcza.
6. Świadcstwo lekarskie.

Zgłaszający się o przyjęcie do Seminarium winni przedstawić się osobiście Księdzu Rektorowi Seminarium lub jego zastępcy i złożyć egzamin wstępny.

Bieliznę osobistą i pościelową, ubranie i pościel każdy przyjęty kandydat winien posiadać własne.

Zgłoszenia kandydatów są przyjmowane do dnia 1 września b. r.

NOWE WYDAWNICTWA.

KS. DR EDWARD GÓRSKI — **Święcenia niższe i wyższe** — Studium liturgiczno-historyczne, str. 164. Wyd. Diec. — Sandomierz 1954 r. Cena 25.

Wydana ostatnio książka pt. **Święcenia niższe i wyższe** jest poważnym wkładem do naszej literatury liturgicznej. Dzieło to jest owocem gorliwej pracy Autora na niwie liturgii Kościoła, jako wykładowcy w Seminarium Duchownym.

Pod względem formy praca ta dzieli się na dziesięć części: wstęp, tonsura, święcenie ostliarsza, lektora, egzorcysty, akolity, subdiakona, diakona i kapłana, oraz konsekracja biskupa. Przed formularzem tonsury i święceń mamy wyczerpujący opis historyczny i liturgiczny poszczególnego święcenia.

Na szczególną uwagę zasługuje opis konsekracji biskupa. Po raz pierwszy u nas mamy dokładny opis historyczny i liturgiczny tego wspólnego ceremoniału udzielania pełni kapłaństwa Chrystusowego.

Wszystkie formularze święceń są podane w dwu kolumnach z tekstem łacińskim i polskim.

Staranne i naukowo dobrze opracowane to dzieło może być nie tylko podręcznikiem dla alumnów seminarium, lecz także wielką pomocą dla kapłanów do kazań i w nauczaniu katechizmowym o kapłaństwie.

Konto kasowe: Kurii Diecezjalnej P.K.O. Warszawa — Nr I-1034/113.
N. B. P. Oddz. Sandomierz 513-9-304.

Seminarium Duchownego:
N. B. P. Oddz. Sandomierz 513-9-325;

Wydawca: Kuria Diecezjalna w Sandomierzu.

REDAKTOR: KS. DR STANISŁAW KOTOWSKI

DZGD w Sandomierzu. Nr zam. 41.

10. IX 1954. L-5-10873. Nakł. 700. Pap. druk. mat. form. 61×86, kl. VII, gr. 70.

